

tallet maaske opfatte det som en Tilslutning til dets Standpunkt, men naar jeg siger, at Ændringsforslag Nr. 31 efter min Opfattelse er en tvivlsom Bestemmelse, vil Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 32 efter min Mening være fuldkommen ud i det vilde, nemlig den Bestemmelse, at Foreningernes nyoptagne Medlemmer skal have et andet Tilskud pr. Medlem, skønt Tilskuddet ikke gives pr. Medlem, nemlig dobbelt saa stort Tilskud pr. Medlem som den Sum, der gennemsnitlig ydes pr. Medlem indenfor den paagældende Fællesledelse. Hvis denne Bestemmelse vedtages, vil det være meget let at indrette det saaledes, at alle Foreninger skal have det Tilskud, thi i Regelen er det 3-aarige Perioder, og det vil ikke være svært at ordne det saadan — i mange Tilfælde vil det være naturligt —, at der, naar den 3-aarige Periode er forbi, kommer en ny Forening, og saa kan de faa dobbelt Tilskud. Jeg skal ikke forlænge Debatten ved at komme ind paa disse Enkeltheder, men jeg tror, at saaledes som denne Bestemmelse er formet, vil det være fuldkommen umuligt at administrere, Bestemmelsen er saa uklar, at ingen kan se, hvad Meningen er med den. Ændringsforslag Nr. 32 maa jeg altsaa meget fraraade.

Den ærede Ordfører henstillede, om det ikke var ønskeligt at indsætte som Overgangsbestemmelse en Paragraf vedrørende Uddeling af Vilkaarspenge, naar Statsskuerne bortfalder. Jeg skal overveje en saadan Paragrafs Udarbejdelse, og hvis jeg finder, at det lader sig gøre, skal jeg tillade mig ved en saadan Paragraf at træffe Bestemmelse vedrørende disse private Kontraktors Opfyldelse, efter at Domstolen, nemlig Statsskuerne, er bortfaldet. Hvis en saadan Paragraf kan udarbejdes, skal jeg fremsætte Forslag derom ved tredie Behandling.

Til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der mente, at her var en ny Opgave for Fællesskuerne, naar nu Statsskuerne blev nedlagt, og at det derfor ikke gik an at nedskære Bevillingen til Fællesskuerne, vil jeg gerne sige, at det, der her sker, vil for Fyns Vedkommende, hvor det ærede Medlem er særlig kendt, egentlig ingen større Forskydning medføre. Det ærede Medlem vil vide, at netop paa Fyn har i en lang Aarrække Statsskuerne været afholdt sammen med Fællesskuerne under dobbelt Administration, men det har været meget uheldigt og overflødigt, og jeg tror ikke, at der paa Fyn vil opstaa nogen som helst Vanskeligheder. Her paa Sjælland

vilde, selv om den vedkommende Bestemmelse ikke blev vedtaget, den samme Ordning ganske sikkert alligevel være indtraadt i Løbet af ganske kort Tid. I Jylland er Forholdene ganske rigtigt anderledes, man kan ikke holde Fællesskuer for hele det store Jylland og kræve alle Dyrene samlet paa eet Sted, men det er min Opfattelse, at man allerede i Aar paa rimelig Maade vil ordne det Forhold amtsvis, hvad enten det nu sker ved Fællesskuer eller ved lokale Skuer. Det Forhold skal altsaa nok blive ordnet, og jeg tror ikke, der er nogen Grund til at frygte, at der i den Anledning vil blive øgede Udgifter for Skuerne. Der vil naturligvis blive et noget større Beløb til Præmier, men de Skuer, hvor man faar dette Tillæg af ældre Dyr, vil maaske ogsaa kunne paaregne en noget større Indtægt. Jeg tror derfor, at naar vi overhovedet skal nedskære, behøver vi ikke at være saa ængstelige for at sætte Fællesskuerne ned med det Beløb, her er Tale om.

Det, der særlig har givet Anledning til Uoverensstemmelse med Hensyn til det saglige, er jo Bevillingerne til Hesteavlens Fremme. Jeg skal ikke nægte, at det er en stærk Nedskæring, her foretages, set i Forhold til den tidligere Bevilling — dog ikke saa stor, naar man ser den i Forhold til det virkelig forbrugte Beløb. Naar nu det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen siger, at han ønsker at blive staaende ved Ministerens Forslag, skulde jeg jo egentlig være ham taknemmelig derfor, men det ærede Medlem maa jo huske paa, at der er sket den Ændring, som jeg ogsaa har givet min Tilslutning, at man har foretaget en betydelig Forhøjelse af Bevillingerne dels til lokale Skuer, dels til Konsulentlønninger — det kommer nu paa Finansloven —, dels ogsaa paa enkelte andre Punkter, som jeg har nævnt, og som jeg ikke skal gentage her, og det er dog rimeligt, at man søger i nogen Maade at finde Dækning og Erstatning for disse Forhøjelser. Jeg maa mene, at naar Hingsteavlens har Adgang til Dyrskuepræmier ligesom andre Avlsretninger, og set i Forhold til, hvor stor Betydning det overhovedet kan spille, om man faar 100 eller 200 Kr. til en Hingst, kan Nedsættelsen forsvares, selv om jeg ligesom den ærede Ordfører havde ønsket, at man kunde være blevet staaende ved de 40 000 Kr. Skulde det vise sig, at Hesteavlens kommer i en Nødsituation, og der skulde blive en saadan Udvikling indenfor denne Avl, at yderligere Beløb maatte være ønskelige, er det jo muligt senere at foretage Ændringer;